

Gotland- en helt fantastisk ö!

NÄR JAG var liten tillbringade vår familj varje sommar på Gotland. Vi hyrde vid Wallins café i Katthammarsvik samt i Tofta. Det var väl i och för sig inte så konstigt med tanke på att min pappa hade sina rötter här på ön. Han var uppväxt på Follingboväg, bodde i ett vitt charmigt litet hus som ännu finns kvar. Pappa Lennart, eller "Rosa" som han kallades när han spelade fotboll, och jag tror att många människor lärde känna honom. Mina föräldrar betydde oerhört mycket för mig. Tyvärr lever inte någon av mina föräldrar längre. Båda två gick bort alldeles för tidigt och jag saknar dem oerhört mycket.

FLYTTE TILL GOTLAND var för mig inte helt avskräckande, men jag kommer ännu ihåg i dag vilka långa och häftiga diskussioner jag och "Dino" Larsson (som jag levde ihop med då) hade innan vi bestämde oss för att ge det en chans. Okej, tänkte jag, två år kan jag nog stå ut med att bo där... Detta var för 25 år sedan och jag bor ännu kvar och kan inte ha det bättre! Det som lockade mig att flytta hit var den satsning som Visby AIK skulle göra, blev samtidigt smickrad över att klubben ville satsa på mig. Jag tog båten hit själv, kom fram 06.00 en strålande solig sommarmorgon. När jag väl hade kommit in i lägenheten och packat upp mina prylar satte jag mig ner och funderade: Vad hade jag gett mig in på? Jag kände mig väldigt liten och framför allt ensam just då. Men bara ett par timmar senare kändes allt mycket bättre då jag träffade tjejerna i laget. Alla var otroligt trevliga men i ärlighetens namn så tyckte jag inte att de var så himla bra basketspelare. Hur skulle detta sluta? Men som de flesta säkert vet så blev vi ett fantastiskt bra basketgäng under ledning av "Dino" och Erik Broström. De drillade oss stenhårt, fick oss att dra åt samma håll, med samma mål.

Ganska så snart visste hela basket-Sverige vilka vi var, oavsett var vi än spelade, så hade vi massor med supportrar. Häftigt!

NÅGOT SOM kändes väldigt konstigt, när jag väl kommit på plats, var all publicitet i media. Hoppla, var jag än gick så hejade folk och ville prata basket. Plötsligt var man en kändis och det var en helt främmande situation för mig. Till en början visste jag inte riktigt hur jag skulle hantera detta men insåg ganska snart att det bara var att vänja sig och "köpa" läget liksom. Allt och alla var så oerhört positiva och trevliga.

Jag fick vänja mig med att vara en offentlig person som var i tidningarna titt som tätt. Till slut uppskattade jag alla människor som kom fram och ville prata basket. De flesta var så otroligt entusiastiska och positiva, hade naturligtvis också synpunkter på både det ena och det andra...

BASKETEN HAR betytt mycket för mig och jag har upplevt fantastiska år genom den. Jag är stolt över mina 151 A-landskamper med Sveriges damlandslag i basket, men det som står överst är alla mina säsonger här på Gotland. Höjdpunkten är naturligtvis när vi vann SM-guldet 2005 Jag kan inte med ord beskriva hur fantastiskt stort det var att få höja bucklan som lagkapten, allt inför alla gotlänningar i en kokande Södervärnshall. Jag ryser i hela kroppen bara jag tänker på det. Häftigt! Den stämning, atmosfär, känsla, intensitet, koncentration, bestämdhet, fokusering och aggressivitet som fanns i hallen den kvällen var - MAGISK! Det var underhållning på högsta nivå och jag säger bara TACK alla gotlänningar som bar oss fram till denna framgång. Utan er hjälp hade vi inte fixat det och jag är så oerhört stolt över att få ha varit med om detta suveräna äventyr ihop med er.

Skulle kunna skriva hur mycket som helst om alla dråpliga äventyr som jag har varit med om under alla mina säsonger. Men, för säkerhets skull, är det nog bäst att jag behåller dem för mig själv för att sedan plocka fram dem vid rätt tillfälle. Men jag lovar er att det skulle ha blivit rolig, dråplig och spännande läsning...

MÅSTE ÄVEN nämna min familj som har gett mig möjligheten att få hålla på med min kära idrott så mycket och så länge. Min sambo Björn Kahl och mina barn Emmy och Linus är helt UNDERBARA! De har stöttat, och funnits där för mig i ur och skur. Min godhjärtade Björn har skött det mesta på hemmaplan och haft en stor förståelse för mitt idrottande. TACK för att ni har funnits där, framför allt att ni har orkat med alla kvällar och helger som jag har varit bortaför matcher. Utan er hade det aldrig fungerat!

GOTLAND ÄR för mig en helt fantastisk plats att bo på. Det är livskvalité av högsta grad. Närheten till havet och naturen gör att man känner sig privilegierad på något sätt. Jag ångrar inte en sekund att jag flyttade hit. Tvärtom så är jag lycklig över att jag vågade ta steget. Jag har träffat många spännande människor och fått många goda vänner.

BASKETEN är numera ett avslutat kapitel i mitt liv men hjärtat klappar självklart för Visby Ladies. Vill ibland hoppa in och hjälpa tjejerna när det går lite trögt men inser samtidigt att jag har gjort mitt. För att hålla igång i dag kör jag sex pass i veckan på ett fantastiskt gym i Visby. Jag har verkligen hittat något som jag tycker är kul, efter avslutad karriär. Det enda jag kan sakna är allt tjat i omklädningsrummet... HÄPP!

TACK OCH HEJ!
Susanne Rosengren

VSBY AIR

11

Julia
HULTGREN

Rök-
...sto...
B...

